

46 И рече марїамъ : возвеличава дѣшѧ та ми Гдѧ.

47 И возрадовасе дѣхо мой заради Бга спаса моего :

48 Защото погледна на смиренїе то на раба та си : и єто, ѿ сегѧ ще ме оублажаватъ сїчки те родове.

49 Защото ми сотвори голема слава силный, и єто є негово то име :

50 И милость та негова є ѿ родъ въ родъ на ѿнїа, който мѣ се коѧтъ.

51 Сотвори сила съ рѣка та си : распрѣсна горделивы те съ мысль та на-сърдце то имъ.

52 Свали силны те ѿ престѧлы те имъ, и возвыши смиренны те :

53 Гладны те исплани съ докрыны, а когѧты те ѿпѣсти праздны.

54 Защити Ісраїла ѿтрокатъ свой, да поменѣ милость та.

55 Какѧто є дѣмѧлъ на ѿтцы те нѧши, на Авраѧма, и на сѣме то мѣ до вѣка.

56 И седе Марїамъ съ нѣмъ колко до три мѣсѧцы : и послѣ се вѣрна въ кѣща та си.

57 И испланисе време то на-блѧсавѣта да роди : и роди сынъ.

58 И чѣха ѿнїа што живѣеѧ на ѿколѧ, и роднины те ѧ, зашѧ є возвеличилъ Гдѧ милость та си съ нѣмъ : и радѣвахасе съ нѣмъ.

59 И въ ѿсмыатъ дѣнь, дойдѧ да ѿверѣжатъ ѿтроче то : и наричаѧ го съ бащино то мѣ име, Захѧрїа.

60 И ѿговорѧ мѧйка мѣ, и рече : нѣ : но Іѧннъ да се нарече.

61 И рѣкоѧ и зашѧ нїкой нѣма въ твоѧтъ родъ да се нариче съ това име.

62 И помѧхъвахъ на кащѧ мѣ, какѧ въ щеѧлъ (тоѧ) да го нарече.

63 А тоѧ поиска дѣсѧща, и написѧ, и рече : Іѧннъ ще да мѣ вѣде име то : и чѣдѣхасе сїчки те.

64 И тоѧ чѧсъ мѣ се ѿвориѧ ѧстѧ та, и ѧзыко мѣ : и говореше, и прославѧваше Бга.

65 И въде стрѧхъ на сїчки те, който живѣеѧ ѿколѧ нїхъ : и по сїчка та планинска страна Іудѣйска приказѣвахасе сїчки те тѧ дѣмъ.

66 И тѣриѧ ги сїчки те на сѣрдце то си който ги чѣха, и говорѣѧ : што ще да вѣде това ѿтроче : и рѣка та Господна бѣше съ него.

67 И Захѧрїа ѿтѣцо неговъ испланисе съ Дѧ стѧго : и пророчествоѧ, и рече :

68 Нѣка вѣде благословѣнъ Гдѧ Бгъ Ісраїлевъ, зашѧто посѣти, и сотвори ѧзѧвлѣнїе на свой те люде,

69 И вдигна нѧ сила побѣдѧтельна въ домѧтъ на-Дѧвїда ѿтрока своего.